

nicam ne škodili! Po naših nogradih vse mergoli kopačev, vendar se je bati, da bi mnogo vinorejcov, sosebno večih, prve kope doveršiti ne moglo, ker je v nogradih že vse v ocepi in zavolj dela na vsih krajih skor po nobeni ceni kopačev ni dobiti. Na brajdah kaže terta kaj lepo. Bog daj! (Konec sledi.)

Iz Maribora 8. maja. V križovem tednu je naš gimnazij obiskal c. k. šolski svetovavec g. Miroslav Rigler in se štiri dni tukaj mudil. Pohajal je učenja vsih učencov iz vsakega šolskega predmeta, se vé, da tudi učitelja slovenščine. Zlo se je čudil, kako součenci sedmega in osmega razreda že dobro staroslovenščino brali in analizirali, čeravno ni še tri mesece, kar so se je učiti začeli. S pohvalo je zapustil naš gimnazij in se v Celje podal, od ondod pa pride v Ljubljano. Mi smo že enkrat željo izrekli, da bi nam kdo šolsko slovensko slovnico spisal. Veselilo bo slovenske domorodce zvediti, da je gosp. A. Janežič, naš nevtrudljivi slovenski spisovatelj in verli urednik „slov. Bčele“, ktera v svojem letošnjem-tečaju zares sam sladki med donaša in podpore krepke od vsih rodoljubivih Slovencev zasluži, slovensko slovnico v slovenskem jeziku pogosp. Metelkovih pravilih doveršil. Tej bo pridjana zgodovina slovenske literature, verhtega tudi starocirilska in glagolitiška abeceda, da se bodo naši slov. dijaki obojih abeced lahko navadili. Veseli nas, da visokopostovani g. spisovatelj, kateremu slovensko slovstvo že več izverstnih in občeukoristnih knjig zahvaluje, se je tega posla lotil in po Metelkovih pravilih slovnico sestavil, kteri so nad vsimi slovenskimi gramatikarji nar boljše naravni in filozofički. Čujemo, da je spisovatelj svoj rokopis g. Metelkotu v razsodbo poslal, in upamo da izverstni mojster bo delu verlega učenca tisto doveršenost dal, ktera bo slovnico prikladno storila za šolsko rabljenje, ker g. Metelko kakor večletni učitelj z bistrim očesom nar ložej opazijo metodičke pomanjkljivosti, v ktere mi mladi učitelji, brez da bi sami hotli, lahko zagazimo. Želeti bi samo bilo, da bi visoko ministerstvo to knjigo, kakor hitro bo izšla, v šole vpeljati blagovolilo, o čemur ne dvojimo, ker visoko ministerstvo poznamo in vidimo zmiraj pravedno ponižnim željam Slovencev.

Kakor iz Dunaja čujemo, je tudi naš slavnj rojak g. dr. Miklošič že „Berilo slovensko“ za gornji gimnazij izdelal in da ga do konca leta 1854 gotovo pričakovati smemo. Kakor se glasi bode s šolskim letom 1855 se po novi šolski postavi in osnovi, ktera se zdaj izdeluje, iz vsih predmetov učiti začelo, in v tisti dobi bo tudi nauk slovenskega jezika na vsih slovenskih gimnazijih gotovo na tisto stopnjo stopil, ktera mu je potrebna in ktera se še na večih gimnazijih pogrešuje. Slovenske mladenčce pa opomnimo: naj se pripravljajo v obilnosti za učiteljski stan, zakaj zmiraj še na slovenskih gimnazijih manjka slovenskih učiteljev.

Od sv. Verbanu v slovenskih goricah. 27. aprila je v gospodu zaspal nadepolni gosp. Franc Tomanič. Bil je v slovenskih goricah skoz 3 leta podučitelj: potem je bil v Gradec v viši detovodnico poslan, — ali žalibože! prišel je pred 6 mesci s sušicoj k svojim ljubim krušnim starišem: k častivrednemu načučitelju gosp. Anton Šmer-u v sv. Verbanu nazaj, kjer pa vsa mila postrežba in pomoč ga ni mogla smerti oteti. Umerl je 21 star; spremilo ga je na pokopališe lepo število ljudskih učiteljev in šolska mladina s solznimi očmi. Vreden je rajni spomina v naših „Novicah“, ker je lepa evetlica slovenščine ž njim rasla — al prehitro le povednila. Teško ga bodo slovenske gorice pozabile. Lehka mu bodi zemljica!

Jožef Majcen, učitelj.

Iz Ljubljane. V pondelk je bila očitna preskušnja 6 učencov kmetijstva, kteri, razun enega zlo preplašenega, so se dobro obnesli. — Včeraj je bil občni zbor kmetijske družbe v Ljubljani, pri katerem se je veliko gosp. družbenikov snidilo. Počastil je zbor s svojo nazočnostjo tudi naš prečastiti deželni poglavar gosp. grof Chorinsky in se vdeleževal pomenkov. Tudi iz bližnjega Štajarskega sta prišla dva družbi prijazna gosp. fajmoštra. Popis zbornih sklepov v prihodnje.

Novičar iz mnogih krajev.

Nova cerkev, ki se ima na Dunaji zidati v spominek srečne oetbe Njih veličanstva, se bo nek postavila na prost kraj med mestno in predmestno planjavo (glacis), ki je med mestnima vratama „Schottenthor“ in „Fischerthor“. Na Dunaji se je dosihmal za-njo nabralo 528.324 fl., 217 cekinov in še več drugega denarja, — v družih deželah austrianskega sesarstva pa je bilo do konca aprila nabranih čez 237.000 fl. — Praznih pravlic se nikodar ne manjka ne v govoru ljudi ne v spisih časnikov; ena taka goska je te dni plavala po nekterih časopisih, da je austrianska vlada od nemškega zborstva (Bundestag) tirjala 106 milionov fl. povračila za vojaške stroške v letu 1848 in 1849, — to pa ni res; v dopisu austrianske vlade do nemškega zborstva je bilo le rečeno, da stroški v imenovanih 2 letih so navadne vojaške potrebe za 106 milionov fl. presegli. — Sliši se, da v prihodnje pomanjkanje sprednjih zob ne bo fantov več rešilo vojaškega stanú, ker pri pušah po novem s kopicami ni ravno dobrih sprednjih zob potreba. — V Dunajski škofi se kaplani ne bojo več med letom prestavljali, ampak le mesca augusta in septembra. — Na Laškem so začele murbe, ki so dolgo spale, sedaj hitro perje poganjati; med 15. in 20. tega mesca se bojo že tudi gosenci iz semena (jajic) izvalile. Posebno dobro gosenci seme se dobi pri Janezu Andreazzatu v Vidmu (Udine). — Vremenski prerok iz Jolsve (po naznanilu časnika Dunajske kmetijske družbe) pravi, da v 100 letih sploh je 43 dobrih, 19 srednjih in 41 slabih vinskih letin, seer pa v družih pridelkih 55 dobrih, 24 srednjih in 21 slabih letin. — Ker je goveja kuga na Erdeljskem jenjala, se smé spet v Vojvodini in Banatu po navadnih cestah živina goniti. — Če se od kacega človeka govori, da je umerl, brez da bi res bilo — velj pravlica — da bo še dolgo živel; ako je ta pravlica resnična, bo Turčija še dolgo živela, ker je bila že tolikrat merličem prištevana.

Jetnik.

(Ruska narodna).

Ne šumi mamka zelena dobravica,
Ne bran' mi, dobremu mladenču, misli misliti:
Kak se bom jutri odgovarjal pred sodnikom,
Oj pred strašnim sodnikom, samim carjem.
Še me bo jel izpraševati pravoslavni car:
»Povej, povej junak, ti kmečki sin!
S kim si ti kradel, s kim razbojeval?
Je mnogo li tovaršev bilo vas?«
»Povem vse po pravici, pravoslavni car!
Da bilo nas tovaršev je četrto:
Tovarš moj prvi bila temna noč,
Tovarš moj drugi bil jekleni meč,
Tovarš moj tretji bil je togi lok,
Tovarš četvrti bil moj vrani konj.«
Še mi poreče pravoslavni car:
»Prav dobro, moj junak, ti kmečki sin.
Prav dobro odgovarjaš; ker si kradel dobro,
Zato te bodem tudi z lepim darom daroval,
Z visokim domom v sredi ravnega polja
Iz dveh stebrov po koncu, iz jednega počez.«